

ST.BARBARA KIRKE

5. søndag i fastetiden

Døm meg, Gud, og før min sak mot det
vanhellige folk! Fri meg fra mennesker som farer
med svik og ondskap.

Messtider kommende uke

Onsdag 25. mars

Herrens Bebudelse – Annuntiation of the Lord

kl. 18.00

Mass in English

Rosary men's group after Mass

Torsdag 26. mars

kl. 17.15

Tilbedelse og skriftemål

kl. 18.00

Messe

Fredag 27. mars

kl. 17.15

Korsvei

kl. 18.00

Messe

Lørdag 28. mars

kl. 12.00

Messe

kl. 16.00

Messe på spansk

Søndag 29. mars

Palmesøndag

kl. 11.00

Høymesse m/ velsignelse av
palmegrener

Presten er tilgjengelig for skriftemål før messene

For mer info: kongsberg.katolsk.no

Kontaktinfo: 944 25 982, kongsberg@katolsk.no

Vipps 703819

Så sier Herren Gud:

Se, mitt folk, jeg åpner gravene deres og lar dere stige opp av dem. Så fører jeg dere til Israels land. Dere skal sanne at jeg er Herren, når jeg åpner gravene deres, mitt folk, og lar dere stige opp av dem. Jeg gir dere min Ånd så dere blir levende, og lar dere bo i deres eget land. Da skal dere sanne at jeg, Herren, har talt og setter det i verk, lyder ordet fra Herren.

Responsoriesalme

℟ Hos Herren er barmhjertighet, og hos ham er forløsningens fylde.

Fra dypet kaller jeg på deg, Herre,

Herre, hør min røst.

Gjør ditt hjerte lydhørt

for mitt tryglende rop.

℟

Om du gjemte på misgjerninger, Herre,

Herre, hvem kunne da bli stående?

Men hos deg er tilgivelsen,

så vi med ærefrykt skal tjene deg.

℟

Jeg setter min lit til Herren, min sjel håper på hans ord.

Min sjel lenges etter Herren mer enn vekteren lenges etter morgenrøden.

Mer enn vekteren etter morgenrøden

lenges Israel etter Herren.

℟

For hos Herren er barmhjertighet,

og hos ham er forløsningens fylde.

Og han skal forløse Israel

fra all dets syndeskyld.

Brødre, de som følger den syndige natur, kan ikke være etter Guds sinn. Men dere lever ikke naturens liv, men Åndens, så sant Guds Ånd bor i dere.

Den som ikke eier Kristi Ånd, hører ikke ham til; men dersom Kristus bor i dere, vil legemet nok være døden undergitt på grunn av synden, men ånden levende i kraft av rettferdigheten. Og så sant hans Ånd, som oppreiste Jesus fra de døde, bor i dere, da skal han som oppreiste fra de døde Kristus Jesus, også gi deres dødelige legemer liv ved sin Ånd som bor i dere.

Evangelievers

*✓ Jeg er oppstandelsen og livet, sier Herren.
Den som tror på meg, skal aldri i evighet dø.*

Evangelium

Joh 11, 1–45

En mann som het Lasarus, var syk; han var fra Betania, den landsbyen hvor Maria og hennes søster Marta bodde. Det var Maria som salvet Herren med salve og tørret hans føtter med sitt hår. Og Lasarus, som var syk, var hennes bror. Søstrene sendte da bud etter ham og lot si: «Herre, din venn er syk.» Da Jesus hørte det, sa han: «Denne sykdommen ender ikke med døden, men med å fremme Guds ære; for gjennom den skal guddomsglansen skinne om Guds sønn.»

Jesus holdt meget av både Marta og hennes søster og Lasarus. Etter at han hadde hørt om sykdommen, ble han værende hvor han var i to dager til; først da sa han til disiplene: «La oss gå tilbake til Judea.» Disiplene svarer: «Rabbi, nylig prøvde jødene å stene deg, og enda vil du gå tilbake dit?» Jesus svarte: «Har ikke dagen tolv timer? Og den som går om dagen, snubler ikke, takket være dagslyset som lar ham se; men den som er ute og går om natten, han snubler, for da er lyset borte.» Og derpå lar han til: «Lasarus, vår venn, har lagt seg til hvile; jeg går for å vekke ham.» Hans disipler sa da til ham: «Herre, dersom han hviler, blir han nok frisk igjen.» Men Jesus hadde talt om hans død; de derimot trodde at det var søvnens hvile han mente.

Da sa Jesus like ut: «Lasarus er død, og for deres skyld er jeg glad jeg ikke var der, så dere kan lære å tro. Men la oss nå gå til ham!» Thomas (han som kalles Didymos) sier da til de andre disiplene: «La oss gå med, vi også, så dør vi sammen med ham!» Da Jesus kom frem, fant han at Lasarus allerede hadde ligget fire dager i graven. [Betania ligger bare omkring femten stadier fra Jerusalem, og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres bror.]

Da Marta hørte at Jesus nærmet seg, gikk hun ham i møte; Maria satt hjemme i huset. Og så sier Marta til Jesus: «Herre, dersom du hadde vært her, da ville min bror ikke vært død! – Men fremdeles vet jeg, at alt du ber Gud om, det gir han deg ...» Jesus svarer: «Din bror skal oppstå.» Og Marta sier: «Jeg vet at han skal oppstå: Ved oppstandelsen på den ytterste dag.»

Jesus svarer på ny: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve, om han enn er død. Og enhver som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» Hun sier: «Ja, herre; jeg er fullt forvisset om at du er Messias, Guds Sønn, han som skulle komme til verden.» Og med disse ord gikk hun av sted, kalte på sin søster Maria og hvisket til henne: «Mesteren er her; han spør etter deg.» Straks Maria hørte det, reiste hun seg skyndsomt og gikk ut til ham. Jesus var ennå ikke kommet inn i landsbyen, han befant seg fremdeles der hvor Marta var kommet ham i møte. Jødene som var sammen med Maria inne i huset for å trøste henne, så at hun reiste seg så plutselig og gikk ut; de fulgte da etter, for de tenkte at hun gikk bort til graven for å gråte der.

Da Maria nå kom frem dit Jesus var og fikk se ham, kastet hun seg ned for hans føtter og sa: «Å herre, dersom du hadde vært her, da ville min bror ikke vært død!» Jesus så hvordan hun gråt, både hun og jødene som var kommet i følge med henne. Beveget og rystet i sin sjels innerste spurte han da: «Hvor har dere lagt ham?» De svarer: «Kom skal du se, herre.» Jesus gråt. Og jødene sa: «Se hvor han holdt av ham!» Men noen av dem sa også: «Han som åpnet den blindes øyne, kunne han ikke gjort slik at denne mannen ikke døde?»

Atter heftig beveget kommer da Jesus frem til graven. Det var en hulegrav, med en stor sten over. Jesus sier: «Ta stenen bort!» Marta, den dodes søster, innvender: «Herre, han stinker sikkert allerede; det er nå alt på fjerde dagen.»

Men Jesus svarer: «Sa jeg deg ikke, at dersom du tror, skal du få se Guds herlighet lyse?» De tok da stenen vekk. Og Jesus vendte sitt blikk mot det høye, og sa: «Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg; men dette sier jeg, for at hele denne mengden som står her omkring, skal tro at du har sendt meg.» Og som han hadde sagt dette, ropte han med kraftig stemme: «Lasarus, kom ut!» Da kom den døde ut, med hender og føtter omviklet av linnestrimler, og med en svetteduk bundet over ansiktet. Jesus sier til dem: «Hjelp ham løs, og la ham gå.» Mange av jødene som var kommet ut til Maria og hadde sett hva han gjorde, kom da til troen på ham.

HYRDEBREV FRA BISKOP FREDRIK HANSEN TIL DE TROENDE I OSLO KATOLSKES BISPEDØMME OM SKRIFTEMÅLETS SAKRAMENT

Lovet være Jesus Kristus! Lovet være hans hellige navn!

1. *I årets fastemandat*¹ oppfordret jeg innstendig alle troende til å gå til skriftemål i løpet av disse hellige førti dager. For ytterligere å styrke skriftemålets plass i vår lokalkirke ønsker jeg i dette hyrdebrev å utlegge noen grunnleggende punkter om sakramentet, synden og Guds miskunn, samt gi noen konkrete råd.

Skriftemålet i Kirkens tros lære

2. Sakramentene hører til Kirkens liturgiske liv og skal tjene «til å hellige menneskene, til å bygge opp Kristi legeme, og ... til å gi Gud ... dyrkelse».² De syv sakramenter – dåp, konfirmasjon, nattverd, sykesalving, skriftemål, ekteskap og ordinasjon – ble alle innstiftet av Vår Herre Jesus Kristus³ og er derfor på ingen måte tilfeldige. Sakramentene er villet av Gud og springer ut av Jesu frelsesgjerning.

3. Videre er sakramentene «virkosomme tegn ... som kan fornemmes ved våre sanser».⁴ De er konkrete, sporbare og synlige. Samtidig som feiringen av sakramentene skjer, mottar vi nåde gjennom dem. Nåde er Guds gave til oss mennesker,⁵ en gave som støtter oss på vår «vei mot hellighet».⁶ Sakramentene omtales derfor med rette som nådemidler og frelsesmidler. I skriftemålets sakrament mottar vi tilgivelse for den krenkelse, den synd, vi har begått.⁷

Synden og Guds miskunn

4. For å forstå denne tilgivelsen må vi erkjenne hva synden er og gjør med oss. Vi bekjenner i hver messe at synd er «tanker, ord, gjerninger og forsømmelser»⁸ som strider mot Guds lov. Ved å synde forsøker vi å ta Guds plass og gjøre oss selv til dommere over godt og ondt, slik Adam og Eva gjorde i Edens hage.⁹

5. Enhver synd skader vårt forhold og bånd til Gud, til Kirken og til våre medmennesker. Alvorlige synder,¹⁰ også kjent som dødssynder, *bryter* regelrett disse båndene. Svakhetsyndene bryter ikke båndene, men *svækker* dem.¹¹ Bryter vi båndene til Gud, til Kirken og til våre medmennesker, blir vi stående igjen alene, likesom den bortkomne sønn i Jesu lignelse.¹² Den hellige Paulus skriver rett og slett: «Syndens lønn er døden».¹³ Synd er derfor langt mer ødeleggende i våre liv enn vi kanskje ofte tror.

¹ BISKOP FREDRIK HANSEN, *Fastemandat 2026 for Oslo katolske bispedømme*, 14. februar 2026.

² DET ANDRE VATIKANKONSIL, *Konstitusjon om liturgien, Sacrosanctum Concilium*, 59.

³ *Den katolske kirkes katekisme* 1114. Se også TRIDENTINERKONSILET, *Innledning til den syvende sesjon*, 3. mars 1547.

⁴ *Kompendium til den katolske kirkes katekisme* 224.

⁵ Se Ef 2,6.

⁶ *Kompendium til den katolske kirkes katekisme* 231.

⁷ DET ANDRE VATIKANKONSIL, *Dogmatisk konstitusjon om Kirken, Lumen Gentium*, 11.

⁸ *Romersk missale*, syndsbekjennelsen.

⁹ 1Mos 3,1-7.

¹⁰ *Den katolske kirkes katekisme* 1855-1861.

¹¹ *Den katolske kirkes katekisme* 1862-1863.

¹² Luk 15,11-32.

¹³ Rom 6,23.

6. Opplyst av Jesu mektige ord lever vi imidlertid i håpet om at synden ikke må ha det siste ord i våre liv. I skriftemålet tilgir Gud oss i sin barmhjertighet, gjenoppretter det gudommelige liv i oss og fører oss tilbake til vennskap med ham og enhet med Kirken. Som vi leser i Johannes' første brev: «dersom vi bekjenner våre synder, er [Gud] trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett».¹⁴

7. Å gå til skrifte gjør vi derfor ikke for å dvele ved våre feiltrinn, men for å møte Guds uransakelige miskunn og motta hans tilgivelse og fred. For er det noe vår tro tydelig forkynner, så er det at Gud er rik på miskunn og gleder seg ved hver eneste synder som omvender seg. Salmenes bok påpeker at så «høy som himmelen er over jorden, så veldig er [Guds] miskunn over dem som frykter [ham]»,¹⁵ og den hellige Lukas skriver at da den bortkomne og angrende sønn forliket seg med sin far, «begynte festen og gleden».¹⁶

Å gå til skriftemål

8. Veien til skriftemål skal derfor være kort og uten hindringer. Dette er en vei vi regelmessig bør gå, og som vi skal løpe hver eneste gang vi har begått alvorlige synder. Forblir vi i synden, utenfor nådens stand, blir vi stående alene. Det fører ofte til flere synder. Synden bør derfor heller fremkalle i oss en iver etter å skrifte våre synder og motta Guds tilgivelse. Kirken foreskriver også, og det bør gjentas her, at den som er seg bevisst en alvorlig synd, skal avstå fra å motta kommunion.¹⁷

9. Enhver troende bør rutinemessig gå til skriftemål. Slik opplæres vi til å ransake våre liv for svakhetssynder, stadig mer inderlig forstå Guds lov og med iver søke den hellighet som Herren kaller oss til: «Vær da fullkomne, slik deres himmelske Far er fullkommen.»¹⁸ En god skriftevane betyr mer enn ett skriftemål i året. Jeg tillater meg derfor å oppfordre alle troende til å gå til skrifte minst tre ganger årlig: i fastetiden, om sommeren før olsøk og i adventstiden.

10. Det er viktig å forberede seg godt til et skriftemål og dermed oppfylle sakramentets krav om at vi virkelig *angrer* våre synder, ydmykt *bekjenner* dem og trofast *gjør vår bot*.¹⁹ Dette begynner med at vi i stillhet og bønn reflekterer grundig over våre liv og slik utser hvilke synder som skal skrifies og hva vi konkret skal legge frem i skriftestolen. Som hjelp til denne selvransakelsen anbefales bruk av skrifiespeil, de ti bud eller andre sentrale bibeltekster.

Noen ord til de troende og til prestene

11. Kjære troende! Mange opplever det vanskelig å gå til skriftemål. Kanskje er det veldig lenge siden sist. Kanskje er vi usikre på hva vi skal si, hvordan vi skal si det og hvordan presten vil reagere. Kanskje husker vi ikke hvordan vi skal begynne eller hvordan ritualet foregår. Kanskje bærer vi på synder som er så tyngende eller virker så utilgivelige at veien til skriftestolen føles som en uendelig oppoverbakke. Som biskop kjenner jeg meg forpliktet til å hjelpe troende som av slike eller andre grunner vegrer seg for å gå til skriftemål. Derfor ber jeg dere skrive til meg om det som gjør det vanskelig å gå til skriftemål, slik at vi sammen kan gjøre botens sakrament til en levende del av alle troendes liv.

12. Kjære medbrødre i den prestelige tjeneste! Vi vet hvor stort skriftemålets sakrament er og hvor viktig det er i våre egne og i de troendes liv. Derfor oppfordrer jeg dere, og meg selv, til å vise vei og selv regelmessig og trofast gå til skriftemål. La oss videre gjøre skriftemålet enda mer tilgjengelig, enda enklere å oppsøke, enda tryggere og i enda større grad til et levende møte med Guds uendelige miskunn. For å arbeide videre med dette vil jeg be Presterådet komme med

¹⁴ 1Joh 1,9.

¹⁵ Sal 103,11.

¹⁶ Luk 15,24b.

¹⁷ Den kanoniske lovbok, kan. 916.

¹⁸ Matt 5,48.

¹⁹ Den katolske kirkes katekisme 1450-1460.

konkrete forslag til hvordan vi kan styrke skriftemålet i vår lokalkirke i månedene og årene som kommer.

13. Én uke gjenstår til vi skal gå opp til Jerusalem sammen med Vår Herre. Fra påskens mysterier, ikke minst Jesu død på korsets tre for våre synder, lyser seieren over død og synd frem. Denne seier blir konkret i oss i skriftemålets sakrament. Måtte det stadig og stadig mer bli oss til hjelp i livet som Herrens disipler.

Gitt i St. Olav domkirke i Oslo,
5. søndag i fastetiden 2026

+Fredrik Hansen
Biskop av Oslo

Messeprogram for påsken i St. Barbara

Søndag 29. mars - Palmesøndag

kl. 11.00: Høymesse med velsignelse av palmegrener
(Ta gjerne med dere egne grener)

Onsdag 1. april

kl. 18.00: Messe på engelsk / Mass in English
Etter messen: Ministrantøvelse for påskens triduum

Torsdag 2. april - Skjærtorsdag

kl. 18.00: Aftenmesse til minne om Herrens Hellige Nattverd
kl. 20.00-midnatt: Våkenatt (menighetssalen)

Fredag 3. april - Langfredag

kl. 15.00: Langfredagsgudstjeneste

Lørdag 4. april

kl. 12.00: Velsignelse av påskemat
kl. 22.00: Påskennattvigilie

Søndag 5. april

kl. 11.00: Høymesse
kl. 13.00: Messe på engelsk / Mass in English
kl. 17.00: Messe på Rjukan

Mandag 6. april

kl. 12.00: Messe på Mo
kl. 13.00: Messe på polsk i St. Barbara
kl. 17.00: Messe på Notodden